AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sista. Ora multa patiens. de malo libari
desiderans. Sup et ut audiamus in quo malo
sit. et cū dicere cepit cognoscam ibi nos esse. ut
communicata tribulatione cū iungam ora
tionem. Conturbatus sum in exercitatione
mea et conturbatus sum. Ubi contristatus. Vbi
conturbatus. In exercitatione mea inq.
Homines malos quos patitur commemoratur
et. tandeq; passionem malorū hominū exer
citationem suam dixit. Hominū exercitationem
suā dixit. Ne putetis quasi esse malos in hoc mun
do. et michi boni de illis agere dim. Omnis
malus aut ideo uiuit ut corrigatur: aut
ideo uiuit ut per illum bonus exercitatur: Vti
nā quia non exercent m̄ euertantur: et no
bis exercitatur: Tam quādiu ita sit ut exer
cent. non considerimus. quia ineo qd malus est
in quis eorū uirtū usq; ad finem perseuerat
illos sit ignoram. et plerūq; cū t uidis
odisse inimicū frēm odisti et
nescis. Diabolus et angeli
in scripturis scis manifesti sint nobis. qd ad iu
nem eternū sint destinati. Ipsos tamen de
spanda est correctio. cū quos habem occul
tam luctam. Ad quā luctam nos armat
ap̄s dicens. Non est nobis colluctatio
aduersus carnem et sanguinem. i. non
adūsus homines quos uidetis. si; adūs principes
et potestates et rectores mundi tenebra
rū harum. Ne forte cū dixisset et mundi.
intelligis demones esse rectores seculi et ūte.
mundi dixit tenebrarū harū. mundi dixit
amatorū mundi. mundi dixit impiorū
et iniquorū. mundi dixit de quo dicit eu glm.
et mundus eū non cognouit. Si eū mundus non
cognouit lucet quia lux in tenebris lucet
et tenebre eam non comprehenderunt. et ipse
tenebre que non comprehenderunt lucē p̄sentē
mundi nomine appellantur: harū tene
brarū sunt illi rectores. De ipsis qui rectores habe
m̄ deōm̄ nātū sēpture sententiā. qd omni
no mde redit aliqui eos spandus non est. atq̄
de ipsis tenebris quarū illi rectores sunt non sum
certi. ne forte qui erant tenebre fiant lux.
Fidelib̄ q̄ per iam factis die ap̄ts. Fuistis ali
q̄n do tenebre nunc autē lux in dno. Tene
bre in uob. lux in dno. Ergo fis omis mali.
cū mali sit exercent bonos. Ecce enim breuit
audite et intelligite. Si bonus es. in inimicū non
habebis nū malum. Porro tota bonitatis re
gula p̄fixa est. ut inimicis bonitatē patis
tur. q̄ fac̄ solem suū oriri sup malos et bonos
et pluit sup iustos et iniustos. Neq; enim tu
habes inimicū. et dis non habet. Tu quide cū
habes inimicū. quia cū certatus est. ille ū cū
que certant. Inimicos q̄ di malos et inq̄s
sepe in scripturis legim. et parcit ei ille q̄ non
habet qd illi imputet inimicus. cui omis
inimicus ingratus est. Ab illo enim habet. qd q̄d
habet boni. Ab ipso enim habet iniam. qd q̄d
est cū a unde tribulatur: Ad hoc enim tri
bulatur ne superbiat. ad hoc tribulatur ut
humilis agnoscat excelsum. Tu q̄ inimico
tuo que intolerabilitē patiris q̄d p̄stitisti.
Si ille cū habet inimicū cui tanta p̄stitit. et
fac̄ solē suū oriri sup bonos et malos. et pluit
sup iustos et iniustos. tu q̄ nec solem potuisti
oriri facere nec sup terram pluere. aliq̄d
unū seruare non potuisti inimico: ut sit t pax
inter a hominī bone uoluntatis. Ergo qm hec
t dilectionis regula figitur: ut imitans
patrē diligas inimicū. diligite enim inq̄t
inimicos uros. in hoc p̄cepto quom̄ exer
cerentis sin nullum inimicū patereris. Vi
des q̄ p̄desse t aliq̄d. et qd dis parcit malis:
p̄sit t ad habendam iniam. quia et tu
forte si bonus es. ex malo factus es bonus. Et si
dis non parcere malis. nec tu q̄ agis agere appa